

Verzetsverzen

Joods kind

Zij wacht hem elken avond aan den trein
Het meisje met d'on-arisch zwarte haren,
Met ogen, die verstrakken in een staren
Of vader gauw de tunnel door zal zijn.

Forensen schuifelen langs de binnendeur
En schieten van de trap in daag'lijks jachten,
Het donkere kind kan enkel staan wachten
Vlak bij het hokje van de conducteur.

Dan zwaait een mannenarm een verren
op 't klein gezicht bloeit plotseling herkennen
ze moet op slag hard naar haar vader rennen,
hij bukt zich laag en zoent haar smalle toet.

Nu gaan ze samen door de laten dag,
De man gebogen en van zorg gebeten,
Het rattelstemmetje wil graag weten
Waarom ze nog niet naar het zwembad mag...

O Heer, ik heb vandaag één bede maar:
Elk Joods gezin wordt haast vaneengereten,
Laat de Gestapo deze twee vergeten,
Laat die in Jezus' naam toch bij elkaar.

Avondgebed

Heer, wij zitten er lelijk tussen:
hier op stromatras en kussen,
hopen zij ons bloed te blussen
hoopt men onze haat te sussen.
Heer, wij smeken ondertussen:
Help ons Holland, help de Russen,
Hecht ons schoon Europa samen
Amen.

Kort Parool

Weet één ding goed: Mof knecht ook de kunst.
Hij maakt haar slaafs, gewetenloos, ontoonbaar.
Wie kruipt en likt en knoeit verwerft zijn gunst.
Vecht daarom voort! Halfheid is onverschoonbaar
Sinds hier cultuur wordt tot Kultur verklunst
Vecht voort! En maak de wereld weer bewoonbaar
Voor vrije kunstenaars en vrije kunst!

Verzetsliedjes

Op de hoek van de straat
Staat een farizeeër.
't Is geen man, 't is geen vrouw
Maar een ras NSB-er
Met een krant in zijn hand
Staat hij daar te venten
En verkoopt zijn vaderland
Voor zes rooie centen.

Nederland is gevallen door verraad,
Engeland kwam natuurlijk weer te laat.
En die Hitler is een ploert,
Die op kleine landen loert
Nederland is gevallen door verraad.

Meisjes....

Meisjes zijn er in drie soorten:
één slentert langs kazernepoorten,
de twee werkt een man uit het land,
de derde gaf u dezen krant.

De rare Sijs

Welk een rare Sijs beheert er
thans ons Holland en regeert er
met decreetjes, potentatjes,
leugenachtige tractaatjes,
proclamaties, zwart op wit,
waar geen zinnig woord in zit,
valse klankjes in de lucht,
lastertongen en kwaad gerucht,
waarmee hij de waarheid tart –
ach wat bomt dit hol vat hard.

Wil die Sijs met Weense veren
ons de Duitse mores leren?
Holland heeft dat niet van doen,
Holland past voor Duits fantsoen.
Kwinteleert die Sijs soms diets,
Hij maakt Hollands volk niet diets,
't wil niet van die fratsen weten.
Pikt de Sijs het puikste eten
uit het vaderlandse hok –
Jaag hem 't hok uit met een stok!

Laat de Sijs zijn drekjes vallen
Op Uw muren, op Uw wallen,
En beticht hij fluks den Brit,
't volk weet waar de waarheid zit.
Holland heeft al veel verdragen
van Spanjool en van Fransoos;
Hollands breintje werd zo loos,
kan ook tegen Duitse slagen
Duits bedrog is ongemeen,
maar wij zien daar dwars doorheen.

Holland, Holland houd U wakker.
Leen het oor niet aan den rakker
van dien boze Duitsen schout,
die u in zijn kerker houdt.
Slaat men U met ruwe handen,
Holland, Holland, toon Uw tanden!

Kwelt men U met slinkse streken,
Holland, blijft toch onbezweken!
Vierendeelt men Hollands hart,
Holland, hak die Sijs in kwart.

Vers op het vaderland

Uit het diepst van mijn hart

Ik snak naar een dag, vol van rood, wit en blauw,
Met den zwier van Oranje er boven.
Ik snak naar 't Wilhelmus, zijn hou en trouw.
Waar in Hollanders kunnen geloven

Ik snak naar een echte, rond-Hollandse krant,
Die haar mening weer ronduit kan schrijven,
Ik snak weer naar daden in Hollandsen trant,
Ik, die Neerlander ben en wil blijven.

Ik snak naar het uur, dat het valse geluid
Van dien valsen profeet zal verstommen.
En 't geweld van die vrees'lijke stem wordt gestuit
En geen rug er meer voor zal krommen.

Ik snak naar den dag, dat het vuigste verraad
Door het vuigste geboefte bedreven
Aan de galgen dan boet zijn onhollandse daad
En zijn laatste uur zal beleven.

Ik snak naar het uur, dat de stad Rotterdam,
De 'Kultuurdaad' zal worden gewroken,
Die dat duivels gebroed tegen haar ondernam
En haar puinhopen nu nog doet roken.

Ik snak naar den dag, dat de laatste Germaan,
Zonder Sieg, zonder Heil, naar zijn Heimat zal gaan
En zijn giftige vlag, die ons land thans besmeurt,
Als een vunzig vod door de goot wordt gesleurd.

Ik snak naar dien dag, dat hij kome heel gauw,
Ik snak naar een land vol van rood, wit en blauw.

Bron: Onderdrukking en Verzet, Nederland in oorlogtijd, Uitgevers:
Van Loghum Slaterus. Arnhem en J.M. Meulenhof Amsterdam. Deel 2
Het verzetsvers. blz.555 tot 568